

4. XI. 2024.	PONEDJELJAK <i>Karlo Boromejski</i>	+ Dragica Kober, Dragica Hrenić, Anđelka Pašica, č.s. Magdalena i za duše u čistilištu + Ružica i Andrija Sitar	7 18,30
5. XI. 2024.	UTORAK <i>Mirko</i>	+ Veronika i Ivan Sabolec, zahvala M. B. i na nakanu + Mile Mioč	7 18:30
6. XI. 2024.	SRIJEDA <i>Leonard</i>	+ Zlatko Ištvanović + Branko i Marija Kobor	7 18,30
7. XI. 2024.	ČETVRTAK <i>Lazar</i>	+ Goran Široki i na nakanu + Mladen i rod. Mađer	7 18,30
8. XI. 2024.	PETAK <i>Gracija Kotorski</i>	+ Mara, Franjo, Dragutin, Tereza i Imbro Valent Za obraćenje obitelji i za duše u čistilištu	7 18:30
9. XI. 2024.	SUBOTA <i>Lateranska bazilika</i>	Za žive i pok. ob. Sitar, Ladan, Jelica, Semenić, Grobenski i za duše u čistilištu + Kata i Andrija Šambula	7 18:30
10. XI. 2024.	32. nedjelja kroz godinu	+ Dragutin Šešet	7
		ŽUPNA	9,30
		+ Ljubica, Franjo i Slavko Pintarić, Ana, Zdravka i Vlado Čardač	11,30
		+Stanko Berta, Mirko, Petar i Marija Kokotić	18,30

Premda je kao crkveni poglavar bio zaokupljen brojnim redovitim dužnostima i problemima, postupno se sve više posvećuje karitativnom radu diljem svoje biskupije. Zbog pomaganja u otvaranju hospicija i bolnica te javnog poticanja na humanitarnu pomoć, uskoro postaje obljubljen u puku. Posebno je ostao zapamćen tijekom gladi 1570. kad je dnevno znao podijeliti više od tri tisuće obroka variva. U strašnoj epidemiji kuge koja je 1576. zavladała u gradu i pokosila 18.000 života, što je činilo 10% stanovnika, nadbiskup Karlo središnja je ličnost - kao organizator i dobrotvor. Pritom je razdijelio svoje preostalo imanje, a siromasima je dao čak i svoju kardinalsku odjeću. Uz to je uspješno njegovao i izliječio mnoge bolesnike. Vrijedna su njegova pisana svjedočanstva o epidemiji u Milanu, koja su kasnije objavljena. Na jednom od svojih pastoralnih obilazaka 1584. , Karlo naglo oboli od neke akutne bolesti s visokom temperaturom i nakon nekoliko dana premine. Svetim je proglašen 1610. Proglašen je zaštitnikom od zaraznih bolesti. Umro je, ali i mrtav još govori kao jedan od divova biskupskoga pastorała.

**ŽUPNI URED SV.
ANTUNA PADOVANSKOG**
Franjevačka 1,
KOPRIVNICA
Tel. 048/642-160
e-mail: fra-kc@ofm.hr
www.ofm.hr/koprivnica

UREDOVANJE
Svaki radni dan od
8-9 i 17-18

KRŠTENJE
Prijava u uredovno vrijeme
Pouka petkom u 17,00

VJENČANJE
Obvezatan je tečaj pripreve
za brak. Prijava u župnom
uredu mjesec dana prije
vjenčanja.

BOLESNICI
Bolesnicima na vrijeme
omogućite posjet
svećenika. Bolesnike
redovito pohađamo o
Božiću i Uskrsu.

SPROVOD
Nakon dogovora s
Komunalcem vrijeme
sprovođa prijavite u
župnom uredu.

KLANJANJE
Svake srijede poslije
večernje svete mise u našoj
crkvi je pobožnost euharis-
tijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:
Župni ured Sv. Antuna
Padovanskog

ŽUPNI LISTIĆ
ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
Broj 44 Godina XVII 3. studenog 2024.g

31. nedjelja kroz godinu - godina B

SUSRET DVIJU LJUBAVI

Evangelje: Mk 12,28b-34

U ono vrijeme:

Pristupi Isusu jedan od pismoznanaca i upita ga: »Koja je zapovijed prva od sviju? « Isus odgovori: »Prva je: Slušaj, Izrael! Gospodin Bog naš Gospodin je jedini. Zato ljubi Gospodina Boga svojega iz svega srca svojega, i iz sve duše svoje, i iz svega uma svoga, i iz sve snage svoje! « Druga je: Ljubi svoga bližnjega kao sebe samoga. Nema druge zapovijedi veće od tih. « Nato će mu pismoznamac: »Dobro učitelju! Po istini si kazao: On je jedini, nema drugoga osim njega. Njega ljubiti iz svega srca, iz svega razuma i iz sve snage i ljubiti bližnjega kao sebe samoga - više je nego sve paljenice i žrtve. « Kad Isus vidje kako je pametno odgovorio reče mu: »Nisi daleko od kraljevstva Božjega! « I nitko se više nije usuđivao pitati ga.

Ostala čitanja: Pnz 6,2-6; Heb 7,23-28;

Prvo čitanje trideset prve nedjelje uzeto je iz Knjige Ponovljenog Zakona koje je snažan poziv na ljubav prema Bogu. »Čuj, Izrael! Jahve je Bog naš, Jahve je jedan! Zato ljubi Jahvu, Boga svoga, svim srcem svojim, svom dušom svojom i svom snagom svojom!« Ovaj poziv možemo učiniti svojim tako da riječ »Izrael« zamijenimo vlastitim imenom.

U drugom čitanju pisac Poslanice Hebrejima tumači kako je Isus jedini i vječni Veliki Svećenik i moćan je spasiti sve one koji po njemu stupaju pred Boga, budući da vječno živi kako bi nas zagovarao pred Ocem. Poziv je to na zahvalnost Bogu zbog toga što na našem životnom putu nikad nismo sami, nego uvijek i u svakoj situaciji koračamo s našim Gospodinom Isusom Kristom.

U evanđelju susrećemo jednu neobičnu situaciju: književnik, tj. učeni čovjek, pita Isusa o nečemu, za što unaprijed dobro zna odgovor. Pita ga o tome koji je najveći zakon. Isus ga čak hvali na kraju, da je dobro odgovorio, kad je umjesto jednog naveo odmah dva zakona: ljubiti Boga i ljubiti bližnjega. Gdje je onda zapravo novost? Novost Isusova odgovora nije u tome da zapovijeda ljubiti Boga i ljubiti čovjeka, nego u tome da te dvije zapovijedi povezuje u jednu: ne može se ljubiti Boga zanemarujući bližnjega, i obratno, ne može se poštivati čovjeka, ako se ne ljubi Boga. Možda danas upravo ova »druga varijanta« zahtjeva jedan moment produbljenja. Živimo u svijetu koji je neprijateljski raspoložen prema čovjeku:

ubijaju se nerođena djeca koja se proglašavaju neželjenom, osobito ako se naslućuje kakva bolest; a sve se češće govori o eutanaziji staraca koji se doživljavaju kao teret. Gdje je korijen tog neprijateljskog stava prema ljudima? Današnje evanđelje nam daje jedan odgovor koji tumači sve: ako se ne priznaje Božji suverenitet, ne može se naći utemeljenja ni za čovjekovo dostojanstvo. A danas sve više potamnjuje upravo spremnost da se priznaje Božja suverenost. *Katekizam Katoličke Crkve* počinje svečanom izjavom o čovjekovoj naravnoj čežnji za Bogom: »Čežnja za Bogom upisana je u čovjekovo srce budući da je čovjek stvoren od Boga i za Boga; i Bog ne prestaje privlačiti k sebi čovjeka jer samo u Bogu nalazi čovjek istinu i sreću koju neumorno traži«. Pogled, međutim, u dušu suvremenog čovjeka ostavlja u nama otvoreno pitanje o sudbini te čežnje: Čežne li još čovjek za Bogom, traži li u njemu istinu i sreću? Ne treba se pozivati na učene sociološke analize da uočimo kako je religija postala marginalizirana, ne samo na nivou društvenih i kulturnih zbivanja, nego i u privatnom životu, u odlukama i stavovima suvremenog čovjeka.

Uzroke za ovu pojavu možemo tražiti na različitim područjima. No globalno viđenje situacije dao je papa Pavao VI. koji je u svom govoru na završetku Drugog Vatikanskog Sabora teškim riječima ožigosao duhovno osiromašenje suvremenog svijeta: »Religija Boga koji se učinio čovjekom susreće se s religijom čovjeka koji se proglasio bogom.« Velika novost kršćanstva, koja je sadržana u Isusovu odgovoru na upit književnika o najvećem zakonu, jest da Bog i čovjek ne žive u dva odvojena svijeta, nego dijele isti životni prostor. Te dvije ljubavi sjedinile su se u osobi Isusa Krista. Ovo evanđelje ima i jednu vrlo utješnu poruku za nas: naznačuje nam način kako ljubiti Boga. U starim vremenima, prije Kristova dolaska, ljudi su se mučili da udobrovolje Boga, da mu dokažu svoju odanost, vjernost i poslušnost na sve moguće načine: žrtvovali bi mu svoja dobra kao Kain i Abel, postili kao Ilija, činili tešku pokoru kao kralj David, pogani bi čak žrtvovali svoju djecu svojim kumirima, ali nikad nisu mogli biti sigurni je li to bilo dovoljno. Isus nas je učio da postoji jedan vrlo jednostavan, svakom pristupačan put da iskažemo svoju ljubav prema Bogu: ljubav prema bližnjemu. Ne moramo zato ići daleko, naš se bližnji nalazi u vlastitoj kući, u susjedstvu, na radnom mjestu, svugdje. Preko njih prolazi ljubav prema Bogu, dvije zapovijedi ljubavi tvore jedinstvenu cjelinu, a točka njihova susreta je osoba Isusa Krista. Stoga je pravi humanizam moguć samo na temeljima vjere u Boga ljubavi.

OD NEDJELJE DO NEDJELJE RASPORED ŽUPNOG VJERONAUKA

Prvopričesnici imaju vjeronauk srijedom.

3a i b OŠ Antun Nemčić Gostovinski u 8 ili 15 sati

3c OŠ Antun Nemčić Gostovinski i učenici OŠ Braće Radić u 9 ili 16 sati

Krizmanici imaju vjeronauk petkom

OŠ Braće Radić + OŠ Antun Nemčić Gostovinski 8a u 8 ili 16 sati,

OŠ Antun Nemčić Gostovinski 8b – 8c – 8d u 9 i 17 sati.

Sv. Karlo Boromejski – 4. studeni

Karlo se rodio 1538. Odgojen prema svome plemićkom staležu, zarana je došao u dodir s ljepotom što ju je pružala umjetnost njegova stoljeća. No vrlo rano suočio se i sa zlima i neugodnostima svoga vremena. Govoriti o njegovu životu znači isto tako govoriti i o zloupotrebama koje su se bile uvukle u Crkvu. Međutim, veoma je značajno za Karla Boromejskoga kako se on u svemu tome držao.

Tada su roditelji običavali određivati životni put svoje djece već u najranijoj dobi. Bivali su im zvanje, stalež i bračnoga druga. Drukčije nije bilo ni kod Boromea. I oni su, kao i svaka druga značajnija obitelj raspolagali crkvenim posjedima. Ako je koji sin htio uživati te posjede, morao je dokazati da želi pripadati kleričkom staležu. Zbog toga ipak nije morao postati svećenik. Bilo je dosta primiti samo niži red. Budući da je Karlo trebao dobivati prihode opatije u Aroni, njegovi su roditelji dali privolu da mali primi niži red već u sedmoj godini.

Postavši već s 12 godina opat-komendatar, dohotke od te službe i časti nije uzimao za sebe, već ih je dao u korist siromaha. Ipak je preuzeo sve dužnosti što onda baš nije bilo u običaju. Tako je pokazao smisao za savjesnost i odgovornost, nesebičnost i socijalni osjećaj. Kad mu je umro otac, a kako najstariji sin Federico Boromeo nije bio sposoban razriješiti zapleteno pitanje baštine, učinio je to Karlo i to tako spretno da su se svi divili. Unatoč tim poslovima i prekidu studija, već je naredne godine sve nadoknadio te postao doktor obaju prava. U to je doba Karlov ujak kardinal Giovanni Medici bio izabran za papu te uzeo ime Pio IV. Prigodom izbora Pija IV. sve se žurilo da čestita i mladome Papinu nećaku. Kakva mu se sad sreća smiješi! Papa ga je pozvao i obasuo častima i službama. Premda nije studirao teologiju niti primio svete redove, već u 21. godini postao je apostolski protonotar, veliki penitencijar, šef uprave crkvene države, kancelar Crkve, kardinal, nadbiskup Milana, protektor raznih redova i država. On je bio i prvi kardinal državni tajnik u današnjem smislu, druga po važnosti ličnost u Crkvi. Kroz njegove ruke prolazi sva korespondencija s kraljevima i biskupima. Iako je ispočetka živio raskošno kao i svi ostali tadašnji crkveni knezovi, ipak je sve to bilo usputno, a u središtu njegova života stajao je rad. Imao je veoma razvijen osjećaj odgovornosti. Bio je pravi fenomen radne sposobnosti, a i to je neprocjenjiva prednost. Bio je čovjek izvanredno jake volje. Kad bi se ražestio, znao je mucati. No i to je svladao i postao je jedan od najvećih propovjednika svoga vremena. Spavao je samo pet sati. I tako je kraj svih svojih poslova pronalazio vremena za molitvu i studij.